

Vaiana pospíchala za Tuim ke kánoi. Neuměla si představit nic lepšího než trávit čas na moři. Když tátovi pomohla loďku odstrčit, vylezla na palubu i s košíkem plným selátek.

„Na toho nejmenšího nezbyvá žádné jídlo,“ všimla si Vaiana.
„S tím toho teď moc nenaděláš. Ale můžeš mi pomoci tady,“ řekl Tui a podal jí pádlo. „Kormidluj přímo.“

